

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is címzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Othon“ szépirodalmi havi füzettel:
Egy évre 4 frt.	Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 2 „	Fél évre 3 „ — „
Negyedévre 1 „	Negyedévre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 10 kr.	

Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A pénz.

— Pénzintézetek beszámolásához. —

Manapság a pénz a világ ura. — Az a legnagyobb hatalom.

Manapság nemcsak a háboru viseléshez, de mindenhez három dolog szükséges, t. a pénz, a pénz és ismét csak a pénz.

Nem csoda tehát, ha a mostani élet ugyyszólván egyébből sem áll, mint a pénz utáni lázas küzdelemből, a pénz utáni hajszából.

Pénzt, sok pénzt kíván majd minden ember bírhatni és hogy e cél elérésére, különféle eszközökhöz nyul.

Egyik lassu, de biztos takarékossgal másik vakmerő vagy elővigyázatos spekuláció által véli véli elérni célját, míg a legtöbb ember élete fogytáig a jó sorsban reménykedik, mely talán az ő ölébe is vagyont hajt.

Ebben a rettenetes pénzsóvárságban csak természetes, hogy a közt minden oly dolog érdekli, mely a pénz kérdésével szorosán összefügg.

Ilyenek a pénzintézetek beszámolói, üzleti forgalom és haszon kimutatásai.

Előttünk fekszenek a felvidéki pénzintézetek múlt évre szóló igazgatósági beszámolói, indítványai és mérlegei.

Mindanyi haladást, vagyongyűjtést, jó osztaléknyújtást mutat fel és mind ez a részvényesek érdekében áll és az egyes pénzintézetek jó hírnevét öregbítheti is, de azon cél, melyet különösen a takarékpénztárak alapításánál tűztek ki, azon erkölcsi cél, melyet Széchenyi István gróf, a legnagyobb magyar óhajtott a takarékpénztárak, tehát az ezzel hasonló pénzintézetek alapításának propagálásával is elérni, azon erkölcsi szép cél, sajnos, hogy alig érték el, mert immár e cél nem is követik.

A cél manapság nem egyéb, mint sok, sok hasznot, busás jövedelmet elérni, az intézet vagyont és jövedelmét mindinkább fokozottabb módon gyarapítani, a hitelt igénybe vevő nagy közönség és a betevők előnyeinek és érdekeinek figyelmen kívül hagyása mellett.

Vannak pénzintézetek, amelyek a „nép“, tehát a szegény „nép“ czégérének kizárása mellett, mint „nép-bankok“, „nép-szövetkezetek“, „nép-takarékok“ stb. valóságos uzorát üznek éppen a szegény néppel.

Micsoda gunyja, iróniája ez a czégér használásának! Nép-pénzintézet! — az ember mást nem is gondolhat, mint azt, hogy a nép, a szegény nép érdekét tüzte ki a hitelnyújtásnál és a takarékossgának előmozdításánál nemes céljául, és ime, 12 százalékot, törvényileg meg nem engedett uzora-százalékot szed éppen a legszegényebknél, kik 50 frton aluli kölcsönre szorultak és 10 százalékot, tehát a törvényben meghatározott maximális 8 százalékos kamatot két százalékkal felülhaladó kamat-jövedelmet a 100 frton aluli kölcsönre szorultaknál.

És mit ad a betevőknek, kik azzal a pénzzel, melyet elhelyeznek, nyújtanak módot az ily üzérkedéshez és a részvényesek busás jövedelméhez? $4 - 4\frac{1}{4} - 4\frac{1}{2}$, legfeljebb 5 százalékot. Hát micsoda arány ez?!

Tisztelet és becsület azonban a kivételeknek, melyek közül legjobbak még azok, mint

a selmeczi takarékpénztár is, melyeknek legnagyobb kamatszámítása az általa nyújtott kisebb kölcsönöknél is a 8 százalékot meg nem haladja s mivel a betevőknek csak 4 százalékot adnak, hát csak éppen száz százaléknyi bruttó haszonnal dolgoznak, ebbe persze nincs beleszámítva a nagy rezsi.

De azok az intézetek, melyek 10 és 12 százalékra adnak kölcsönöket, igaz kisebb, tehát éppen a legszegényebb embereknek adott kölcsönök után és szintén csak négy vagy legfeljebb négy és fél százalékot fizetnek a betevőknek, nem csinálnak-e egyenesen uzora-üzletet?

Nem értjük, hogy a kormány az ily fajta alapszabályokat, melyek az e részben fenálló uzora-törvénynyel homlokegyenest ellenkeznek, jóvá tudta hagyni, vagy azokat a 8 százaléknyi maximális kamatlábra korlátozni nem tudta, vagy talán nem is akarta.

Valóban megfontolandó azon kérdés, hogy ilyette spekulációs és tisztán spekulációs viszonyok és irányzatok között voltaképpen az ily pénzintézetek üdvös tevékenységét fejtenek-e ki, különösen a kisebb hitelre szorult nép, kisiparosok, kereskedők, földmivesek stb. között, vagy sem? Nem lesz-e a szegény ember, ki kisebb kamatfizetés mellett magán segíteni tudna, éppen belekényszerítve a nagy kamatfizetés kényszere által a vagyoni tönkrejutásba?

Már pedig ez azon pénzintézeteknek, melyek voltaképpen humanus célokat tűztek ki alapításuknál, hivatásuk nem lehet; mert ha az volna, az esetben feltétlenül kárhozzátandók volnának.

A pusztá spekulációt megcselekedheti egy privát bankár, egy pénzüzér és akkor is csak

jobbajával hatalmas gerelyre támaszkodik, melynek csuca a behemoth csontjából van művészileg kiidomítva.

Merengésből zőrej riasztja föl, mely amott a hatalmas nádashól hallik.

Fölpezdül az ifjuban a vadászvér, s gerelyét szorosabban szoritva markába, arra felé siet.

Iszonyatosan szép látvány tárul eléje, a mint a nád között előre hatolt.

Két hatalmas gyl tusakodik egymással élet-halál harcban. A sekély viz körülöttük tájtékká verve a szörnyek pikkelyes, taréjos farka hatalmas csapásaitól.

Nyilván valami zsákmányon kaptak össze; csak ugyan, nem messze tőlük, féltettel a vízben, alétlan fekszik egy csoda szép leány.

Nagyot dobbant erre az ifju szive. Nem gondolva meg, hogy saját életét veszélyezteti, csak a leány megmentése járt eszében.

De hogyan? Fegyverei gyöngék, hogy a pikkelyes szörnyeket elejthesse.

De bizott ügyességében.

Kiválasztotta leghegyesebb nyilát, s izmos karral feszítve meg ívét, elpendítette az ideget, s a nyil süvöltve furódott az egyik szörny szemébe; rá a másik nyil a másikéba.

A szörnyetegek fülsiketítő bömböléssel, fogaikat csattogtatva fordultak támadójuk felé, elhagyva az egymással való tusakodást.

Az ifju, szemmel tartva a szájukat látogató, kinjukban farkukkal ide-oda csapkodó két gyilt, hátrált a leány fekhelyétől ellenkező irányban, hogy a fenevadakat elcsalja kiszemelt áldozatuk közeléből.

Ez sikerült is neki, de majdnem saját élete árán;

ŐSZ.*)

Tépett ruháját fölpiiperézi,
Kaczer mosolyához úgy illeik e mez;
Holnap temetik — nem bánja, nem érzi,
Ma még epedőn szeretőt keres.

Mosolyát lesi még annyi szerelmes,
Kéblére simul még fű, fa, virág;
Holnap talán már sinkije sem lesz,
Ma még övé az egész világ.

Valami varázs rezg át a légen,
Szellő is lázasan suhan át;
Fölcsillan a fény az ég szemében
S úgy ontja — bontja dúis sugarát.

Kápráztatóbb még ifju tavaszodál,
Holnap talán már szintelen...
Igy őszül az első aranyzál
Szép szöke asszony fürteiben.

És fölkeresi az elbucszó vágy:
Oh, lenne csak egyszer még fiatal!
Ide a legszebb őszi rózsát,
Csendüljön a legszebb őszi dal!

Hiszen az élet oly sebesen száll,
Meghozza az első hó a telet
És sorra megöszül mind a selyemszál
És hullanak egyre a levelek...

*) Mutatvány Mikolth (dr. Mikler Gusztáv) „Lidérczfény“ című verses füzetéből.

A deli Mándrucz.

— Mese az ősidőkből. —

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tározaja. —

Ti tudósok, kik az illatozó virágot bonczkés alá veszitek s nem gyönyörködtek szépségében; kik a fűszálakon ragyogó harmatcsöppekben nem láttok egyebet légköri csapadéknál; csak azt hiszitek, mi kézzelfogható s a képzelet tündéralmait az agy lázas állapotának tulajdonítjátok; kik tagadjátok, hogy a szerelem volt a legelső emberi érzés: ne sujsátok le tudós fölényetek sulyával a szadac képzelet ez igénytelen gyermekét; ne kutassatok a „deli Mándrucz“-ban tudós alapot, ezer meg ezer év előtti korhűséget; inkább akár el se olvassátok; nem nektek irtam e mesét, de irtam azoknak, kik szeretnek némelykor ábrándosan elmerengni rég mult időközön, csillagjáráson, szél bugásán, hullám csobogásán; kiknek lelkét magával viszi szellő fuvalma, felhő futása; viszi tovább, tovább, tengeréken túl a messze jövőbe; vagy a réges-régen multba, mikor az ember még nem vallotta magát a természet urának s hódolattal borult le a nap, a villám, a vihar előtt.

*

Biborszinű az ég, a nap izzó korongja felé ragyogó rózsaszínbe átmenve.

A végtelen tenger apró, bodros hullámain mintha parázs világitaná át; árnyékos oldaluk párazatos violaszín.

A tengerparton deli természetű ifju áll, ki elmerengve nézi a hullámok szökellő játékát. Párduczbőr az öltönye; puzdrája nyilakkal, ivével hátára van vetve;

ugy, ha a kamatlábat meghatározó törvénnyel kollízióba nem jön...

De egy pénzügyet — —??

És mi lesz majd ezen csakis az intézet tagjainak, a részvényeseknek érdekeit fokozottan előmozdító eljárás eredménye?

Mondhatom, hogy igaz az, hogy felvidékünk lakosságának hitele ha nem is teljesen, de nagyon nagy mérvben ki lesz rövid idő múlva merítve és a hitelképesség oly annyira devalválódik, hogy — Istenemre — aggódnunk kell a jövőért és őszintén mondva, sok már most fennálló kölcsönök realis, szolid fedezetéről.

Nem akarunk mi sötét színben látni, sem kisebb-nagyobb példákat a közelmúltból és a jelenből felsorolni, de annyi bizonyos, hogy a vehemens konkurencia, mely mindenáron csak nagyszerű haszon-eredményt, nagy osztalékot, nagy pénzbeli forgalmat akar kimutatni, káros következményeit előbb-utóbb meg fogja szülni.

De hogy jön az a pénzt betevő, ki voltaképpen takarékoskodni és e mellett mégis megtakarított pénzének némi gyümölcsét élvezni akarja, ahhoz, hogy négy százalékot kapjon és az intézet 8—10—12 százalékra dolgozzon?

Jó Széchenyink szelleme bizonyára elfordulna e képtől, melytől egészen — oh de egészen — mást várt és remélt.

De ez még mind nem elég. Az egyes intézetek valósággal fukarkodnak; busás jövedelmükből a közügynek, a közintézményeknek keveset áldoznak, de viszont bőkezűek a jutalmazásokban.

Lapunk e kérdésnél is csak a nagy közönség érdekeit óhajtja védeni s illetve rámutatni arra, hogy ennél is reformra van szükség.

Elvégre is sok ezer ember jóvolta és érdeke sokkal előbbre való, mint néhány tizek előnye vagy százak haszna.

Hogy tehát, reásumálva a fentebb írottakat, kívánságunkat megmondjuk, ez abból áll:

A nyilvános számadásra kötelezett pénzügyintézeteknél a 12 és 10 százaléknál nagyobb kamattal felülmentül megszüntetendő és az a törvényes 8 százalékra leszállítandó; a betétek után a kamatláb megnagyobbítandó, hogy a betevők, is, mint főtényezők, az intézet jövedelmében fokozottabb módon legyenek részesíthetők; a sok reprezentatív kiadás mellőzendő, mert erre egy realis alapokon nyugvó pénzügyintézetnek amugy sincsen szüksége; és a mi a legfőbb, a nép érdeke vétessék figyelembe a hitel nyújtásánál és a tiszta hasznából méltányos módon segélyeztessenek a közintézmények

is... Mind emellett még igen számba vehető, szép jövedelem marad a részvényeseknek is; mert hiszen jól tudjuk, hogy miként emelkedtek az egyes intézetek részvényei, a nagy osztalék nyújtása mellett horrend árra.

De még van valami, a mi a felvidéki magyar pénzügyintézetek eljárásánál okvetlenül figyelembe veendő, és ez: a hazafias szempont.

Többször mutattunk rá, hogy a tót, pánszláv „sporitelna“ intézetek jóval olcsóbb hitelt nyújtának a felvidéken, mint magyar pénzügyintézeteink és ez által magukhoz édesgetik a tót népet és kiszámíthatatlan kárt okoznak magyar nemzeti törekvéseinknek.

Ezzel tehát szintén számolni kell.

Ez hazafias kötelesség!!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Szitnyai József polgármesterünk Budapestre haza érkezett. — Schenek Gyula volt akad. tanár, ki saját kérelmére Zólyom-Brézora a vasművekhez főmérnöknek lett kinevezve, új állását elfoglalta.

— **Hirsch báróné nagylelkű adományát** s illetve ennek közvetítését megköszönendő, polgármesterünk Budapestre járt és a közvetítést Bánffy Dezső bárónak és Horváth Béla főispánunknak városunk nevében megköszönte. Ezen alkalomból Bánffy Dezső báró, immár m. kir. főudvarmester, polgármesterünket és az őt kísérő Farbak István orsz. gyűl. képviselőnket igen nyájasan fogadta és városunknak a legjobbat kívánta. Polgármesterünk persze felhasználta rövid ott tartózkodásának alkalmát arra is, hogy városunk más érdekek köreiben is eljárjon. Hirsch báróné a város közönsége már a legközelebbi közgyűlésből egy emelkedett hangú irattal köszöni meg városunk részére tett páratlan nagy, nemeslelkű adományát.

— **Halálozások.** Özv. Kachelmann Vilibaldné szül. Pauliny Johanna, néhai Kachelmann Vilibald volt kir. bányatanácsos és selmezi kohófogó özvegye, Kachelmann Farkas kir. bányatanácsos és selmezi bányagazgatósági kohó-ügyi előadó édes anyja, életének 82-ik évében e hó 3-án influenzajában meghalt és ma vasárnap d. u. 3 órakor temetik el az ágost. evang. felső sarkertbe az akadémia-utcai gyászházból. A gyászoló család a következő jelentést adta ki:

Fájdalomtelt szívvel tudatjuk felejtethetetlen szeretett édes anyánk, anyósunk, illetőleg nagyanyánk Özv. Kachelmann Vilibaldné szül. Pauliny Johanna urnének, f. hó 3-án, élete 82. évében történt gyászos elhunytát. A boldogútnak tetemei f. hó 5-én vasárnap d. u. 3 órakor fognak a gyászházból örök nyugalomra vitetni. Selmezbánya, 1899. március 3. Paus László mint veje. Kachelmann Kornélia szül. Remenyik mint menyje és az összes unokák. Paus Róza szül. Kachelmann, Kachelmann Viola, Kachelmann Farkas, Kachelmann Valter, Kachelmann Göteldin mint gyermekei.

Peller Alajos, nyugdíjazott városi róm. kath. tanító, 84 éves korában meghalt galiszonai házcskájában. Az általánosan ismert és közbecsülésben állott öreg tanító utolsó időben különféle fadaragványokat készített bámulatos ügyességgel és e szép faragványok egyik példányát Horváth Béla főispánunknak ajándékozta, ki azt szívesen vizsgázzal el is fogadta. Az elhunyt öreg tanítót özvegye és számos ismerőse és volt tanítványai gyászozzák. Temetése ma délután lesz.

— **Egy fiatal asszony halála.** Schwachhoffer Ödön né budapesti dúsgazdag magánzó neje, életének

De onnét jött a segítség a honnét nem is várta.

A leány észrevette, mi az ifju szándéka; észrevette, hogy az ifju mily sovárgva tekint a gerelyre. Gyors iramlással, mint a gazella, sietett a gerelyhez s intve az ifjunak, erős biztos kézzel felé hajította.

Az ifju elfogja röptében s teljes erejével befurja a gyil épen maradt szemébe s egy arra hajló nád cikkelyes sudarát megkapva, ellóditja magát a fenevad veszélyes szomszédságából.

Első dolga most a leányt felkutatni. De ime, ez már feléje siet: hosszú, szőke haja libeg, lobog utána mint valami aranyos felfő.

Odaérve, átöleli az ifjut, örvendő sikkal, végig tapogatja, nincs-e baja; gyermekes kedvteliséssel belemélyeszi ujjait az ifju fekete, göndör hajzatába, majd hátrább áll tőle s csodálattal legelteti szemét az ifju deli alakján. S az ifju úgy érzi, mintha valami búvós álomkép tartaná fogva érzékeit. Érti a leány puha kezének simogatását, látja maga előtt e szép alakot, e ragyogó szemeket, e kerekded vállakat, látja a lány liliumkeblét pihegni, s még szólni sem mer hozzá; attól fél, hogy szétrebben szavától e tünemény.

De a lány ölelő karja, testének melege, szive dobogása szive fölött megérteti vele, hogy nem álomkép van előtte; s midőn az leborul előtte hálája jeléül magához emeli, átfonja derekát.

„Ki vagy te, hogy ide kerülsz a nagy víz partjára, egyedül?“

— Napsugárnak neveznek; a szürke Medve az apám; nem hallottad még hírét?! Itt nem messze a tanyánk. Fürödni vágytam; egyszerre a nagy víz felől, két felől előbukkan a két szörnyeteg; az egyik már

30-ik évében péczeli villájában hirtelen meghalt. A fiatalon elhunyt urnő közeli rokona volt Krausz Géza erdőmesterünknek és Krausz Kálmán főkapitányunknak, ki a temetésre ma el is utazott.

— **A városi gázgyárat oladják.** Egy berlini vízvezeték, villany és gáz berendezési részvénytársaság igazgató-mérnöke Voss Konrád, ki különben Biala-Bilitzen lakik, és Budapesten alkalmazott egyik mérnöke Berdenits Viktor néhány napot városunkban töltötték a célból, hogy a gázgyárat megbízó részvénytársaságuk részére megvásárolják s illetve a vételi feltételeket megtudják. Polgármesterünk erre nemcsak hogy egy teljes tanácsulást, hanem több törv. hat. bizottsági tagból álló külön bizottsági ülést hívott egybe, mely megállapította, hogy a város közgyűlési és kormányhatósági jóváhagyás reményében hajlandó a gázgyárat 70000 frt árért eladni oly feltételek mellett, hogy a részvénytársaság köteles öt év alatt 40000 frtnyi építkezési beruházásokat tenni, a gáz árát köbméterenkint 16 kr-ra és ezt is husz év múlva 20 %-kal, ismét tíz év múlva 10 %-kal, tehát 30 év múlva 30 %-kal leszállítani és tartozik az eddignél jobb világításról gondoskodni, szabadságában állván a villamvilágítást berendezhetni. Az épületet és anyagokat külön megalkuvás szerint lesz köteles a részvénytársaság átvenni. A város 60 évig bocsátja át a világítási jogot a részvénytársaságnak, mely idő letelte után a jog a városra száll vissza, érintetlenül maradván a világítási berendezések tulajdon joga. Ezt az ajánlatot a megbízottak elfogadták és Voss Konrád egyenesen Berlinbe utazott, hogy a megkötött előleges stipulációkat a megbízó czég is megerősítse. — Nem szenvedhet kétséget, hogy az ily előnyös eladást a közgyűlés is meg fogja erősíteni és csak gratulálhatunk azoknak, kiknek sikerült ily kedvező feltételek mellett az eladási ügyetel összehozni — ha ugyan végérvényesen meg is lesz az kötve.

— **Talált ékszer.** A lyceumi hangversenyen találtak egy női karpereczet, melyet tulajdonosa átvehet Fekete István lyc. tanárnál.

— **Az ev. lyceum zenetársaságának hangversenye,** melyet a vörheny és kanyaró miatt február 11-én nem lehetett megtartani, mult szombaton, 25-én, nagy számú közönséget vonzott a városi vígadóba. Az igaz, hogy most meg a beállott böjti idő és az alattomos influenza tartott vissza sokakat a megjelenéstől, s így a terem nem volt annyira zsúfolt, mint más években, de a megletenek legalább annál kényelmesebben gyönyörködhettek a szépen fejlődő egyesület productiójában. Az influenza különösen a zenekart hozta zavarba, a min Westhoff Károly akad. hallgató ur volt szíves segíteni, ki megemlékezve a régi kötelekről, melyek őt a lyceumi zenetársasághoz fűzik, megragadta a lantot — vagyis a nagybőgőt. Így azután a zenekar Nyitánya is minden baj nélkül érvényesülhetett. Ezt a számot, valamint Haydnnek Gyermekek symphoniáját Polczner Ernő VIII. o. t. dícséretes szorgalommal tanította be. Az énekcsapok gazdag változatosságban és kifogástalan előadásban gyönyörködtek a hallgatókat; nem hiába, hogy Fekete István lyc. tanár, a zenetársaság elnöke, maga tanította be azokat. Különösen szép volt Belezay Antal műdala Eötvös Búcsúja szövegére és a „Magyar Nép-dalok“, melyek nemcsak a közönséget, hanem a közreműködő ifjakat is felvillanyozták. Nagy haladást láttunk a szöveg tiszta, érthető kiejtésében. A Nagy ének-egyveleg, A szarvasbogár és a róza, Gaudeamus igitur szinte igen sikerült énekproductiók voltak. Változatosság, kedveért Lipovszky Pál VIII. o. tanuló Salamon Ödön Szervus monológját adta elő, vele a jó hangulat felkeltéséhez tetemesen hozzájárulván. A Dalosok indulója után az egész közönség, apraja-nagyja, tánczra perdült mely a reggeli órákig együtt tartotta a fesztelen társaságot. — A hangverseny összes jövedelme volt:

az őszobótban hátrafelé csak nehezen haladhatott, míg az oriás gyil mint a gyöngye sást úgy tiporta a szívós favastagságu nádfelekét.

Az egyik bömblő szörny már elég közel érte, s a másik is ugyan csak utána vetette magát.

Az ifju azonban nem vesztette el hidegvérét. Jól irányzott nyállal kilötte a fenevad másik fél szemét is s ügyes oldalugrással kikerülte a gyil csattogó agyarájt, mely kinjában, vaktában a bozótba verődött, bömblöve zuzva, törve mindent, minek közelébe ért.

E közben a másik gyil is odaért. Az ifju már nem ért rá löni; gerelye pedig jó a hiuznak, párducznak, meg a barlangi oroszlánnak is, de ez átjárhatatlan pánczlu hullóval szemben hasznavehetlen. Menekülni nem lehet; a nádas mögötte mindenféle kuszó növényvel áthatatlan bozótta volt gubanczolóddva; de nem is akart futni, mert észre vette, hogy a leány felocsudott aléltségéből s keblére szorított kézzel, tágra nyílt szemmel lesi a harc folyamatát.

Vakmerő gondolat villant meg az ifju agyában, mit azonnal végre is hajtott. Villámgyors szökéssel a gyil nyakán termett; épen ott, hova a csapkodó fark el nem ér, s egy nyilat kihuzva a puzdrából, avval akarja a toporzékoló állat ép szemét kiszurni, de a nyilvessző rövid, gerelyét pedig az ugrásnál elvetette.

A gyil, a mint észrevette, hogy csapkodásai semmire sem vezetnek, visszafordult a süppedékes felé, hogy a vízbe siessen.

Az ifju hiába nézett körül; nem látott módot a menekülésre, s ha egyszer vizet érnek, ott azután megszámolhat életével.

levetett, midőn a másik rátámadt. Harczolni kezdtek egymással; engem éj fogott körül. A többit tudod. De ki vagy te, hogy idejöttél, hová ember nem jár sohasem? Ki vagy te, hogy hajad oly szép fekete; arcod mint a hajnal? Az apám haja szürke, arca barna s barázdás, mint a vizmosta hegyoldal. —

„Az én nevem a „Mándrucz“; népem annyi, mint ujj van a kezemen és megannyi; követnek bárhová; szavamra megküzdnek a medvével, oroszlánnal. Messze vannak; a hold kétszer nyugszik le és kel fel, míg oda érek. Én új földet indultam keresni, mert ott, ama biboros hegyeken túl, már nem akarunk maradni. Kevés már a vad, mit elejthetünk, de sok a párducz, sok a medve, a barlangi oroszlán. Utamban cserkészve, ide vetődtem. S meglátalak; itt tartlak, el sem eresztelek többé; jössz velem, Napsugár; bevilágítod a Mándrucz oduját; társa leszesz a vadakkal való harcban, mert láttam, hogy tudsz banni a gerelyvel; talán még az ivet is meg tudod feszíteni.“

— Meg hát! kiált fel a leány büszkén, egyet nyújtva kerekded, de izmos karjain, — add ide, meglátod!

S elvéve a Mándrucz ivét, oda illeszté az idegre a nyilat s egy keringő keselyüre mutatva, ezt czélba vevé. Az ideg pattant, a nyil sivit, s a keselyű átlöve lebukik Mándrucz lábai elé.

A leány örvendve tapsolt s az ifju bámulattal nézte; majd megragadva karját, kérdezé: „Jössz-e velem, Napsugár?! Soba el nem hagylak; mindennel ellátlak, mit férfi karja csak megszerezni tud. Jössz-e velem?“

— Megyek veled! — feleli a leány s odasimul a

belépő jegyekből	212 frt 52 kr.
felülfizetésekből	43 „ — „
összes bevétel	255 frt 52 kr.
összes kiadás	149 frt 25 kr.

maradt tiszta jövedelem 106 frt 27 kr.

Felülfizettek: Svehla Gyula 3 frt 40 krt.; Sobó Jenő 3 frt 20 krt.; Fizély Károly és Székely György 3 frtot; Farbaky István, Panek Ödön, Dr. Schwartz Ottó, Sztinyai József, Takács Miklós 2—2 frtot; Krausz W. G. 1 frt 50 krt.; Velits György 1 frt 40 krt.; Hlavathy József 1 frt 20 krt.; Brozsek János, Dr. Goldstücker Márk, Händel Béla, Kuti István, Krausz Kálmán, N. N., Vadas Jenő, Weiner Lipót 1—1 frtot; Aczél János, Csiba István, Heim Antal, Papp György, N. N. 50—50 krt.; Baumert István, Hlavacsek András, Id. Marschalkó Gyula, Stanga Adolfné, Zalányi János 40—40 krt.; Kachelmann Oszkár, Lehoczky Károly 25 krt.; Baumerth Lajosné, Lovag Berks Leopoldine, Bernhardt Vilmos, Friebert Ferencz, Jaeger Gyula, Kurcz János, N. N., N. N., Pauer János, Platzer Ferencz, Puskás Józsefné, Szever János, Székely Vilmos, Dr. Tóth Imre, Wagner István 20—20 krt.; Schindler Mór 10 krt. Ugy az igen tisztelt felülfizetőknek, valamint Joerges Agoston, Markus Zs., Svott Lajos uraknak szivességükért hálás köszönetét nyilvánítja a lyceumi zenetársaság. A hangverseny jövedelméből a zenetársaság 10 frtot küldött a helybeli honvédszobor-alapnak.

— **A járvány.** A vörheny, kanyaró és difteritisz ragályos betegségek végre csökkenő, sőt szűnőfélben vannak és ezért az eddig bezárt iskolákat a hatóság mult héftől kezdve ismét megnyitotta. De az influenza városunkban is még mindig grasszál és abban számosan betegednek meg. Bélabányán a roncsoló toroklob lépett fel.

— **Négy esztendő** cím alatt röpirat jelent meg, melynek írója, Veridikus (az igazmondó) a volt kormányelnök, Bánffy Dezső báró érdemeit sorolja fel. Veridicus nem bocsátkozik fellengző magasztalásokba, melyek olyanok, mint a szívárványozó szappanbuborék: csillogó de tartalmatlan; ő csak a való tagadhatatlan tényeket sorolja fel, melyek Bánffy kormányelnöki működésének történelmi elbírálásánál a részrehajlatlan utókor ítéletét mindenestre másként fogják alakítani, mint a mily ítéletet jelenleg az országgyűlésiellenzők hoz. Veridicus határozottan kimondja, hogy nem Bánffy ballépései idézték fejére az ellenzék lángoló gyűlöletét, hanem épen sikerei, melyeket elismerni még az ellenzéknek is kell. Nem terjeszkedhetünk bővebben az említett, s mindenestre érdekes röpirat részleteire, de helyén valónak találjuk rámutatni azon eredményekre, melyeket Bánffy 4 évi miniszterelnökségének alatt elért. Irányelve volt mindig a nemzeti érzelmet összhangba hozni a korona iránti ragaszkodással. Ismeretes azon erélye is melylyel a különféle nemzetiségi törekvéseket féken tudta tartani. Kétségbevonhatlan érdeme, hogy a korona és nemzet közötti viszonyt ő tette bensőbbé: ő vitte keresztül tapintatosan az egyházpolitikai reformokat, s ezekből kifolyólag megszerezte az elégtételt az Agliardi-féle ügyben. A millenium megünnepléséhez sokban hozzájárult az ő fáradozása, s neki köszönhető, hogy a királyi várak új fényben fog ragyogni. A külön magyar udvartartás felállítása az ő műve; s ő merete megbolygatni a Hentzi-szobor ügyét. Közbenjárásának köszönhetjük a 10 szobrot, a honvédtisztképző akadémiát. Neki sikerült kivivnia azt, hogy a külföld kénytelen volt elismerni a magyar nemzet életrealitását, s hatalmas koronás fő, a német császár jelentette ki, hogy a magyar méltó helyet foglal a kultúrnépek sorában. Veridicus e szavakkal végzi röpiratát: „mai ellenségei is egykor fel fognak emelkedni arra az elvi magaslatra, hogy Bánffy nem a maguk szenvedélye, hanem tetteinek és sikereinek révén méltassák. Kívánjuk, hogy ne legyen akkor okuk keservesen elmondani a mea culpát.”

Mándrucz vállára. — Megyek veled. Nem hagyok itt senkít, kiért visszakivánokoznám. De vigyázz; apám, a szürke Medve, nyomozni fog, s ha rád talál, megöl.
„Ha rám talál, nem fog megölni. Kiengeszteltem jó fegyverzetel, szép párduczborrel; magamnál tartom; tanácsát meghallgatom. Jer, Napsugár, velem!”
S a Napsugár elment a Mándruczcal, új otthont keresni.

Együtt volt vele, álmánál ő virrasztott; s megremegett, ha zörrent a bozót; nem fenevadtól féltette, de apja haragjától.

És telt az idő, a hold már megújult, s visszatérőben voltak a Mándrucz népéhez.

Erdő szélén telepedtek le.

Napsugár elment virágot szedni, a Mándrucz egy lenyilazott gazellát bontott, midőn Napsugár megremülve rohan hozzá s átöleli őt, mintha oltalmazni akarná.

— A szürke Medve! — suttog fuldokolva s visszapillant a sűrűbe.

Iv idegének pendülése hallik, s a Mándrucznak szánt nyíl befuródik Napsugár gyönyörű keblébe.

Vad kiáltás hangzik s előrohan emelt gerelylyel egy hatalmas férfialak; szürke, bozontos üstökkel, szürke szakállal; ez a szürke Medve.

A Mándrucz, látva lehanyatlani élete társát, böszült névtársaként felszökik, kezébe ragadja gerelyét, s hatalmas lendítéssel támadója felé hajtja. De ugyanekkor ez is feléje veti fegyverét; mindkettő célzott találat. Lerogy mindkettő halálos sebben s fölértük vijjogva vonja légi köreit a keselyűk csapatja.

— **Kinevezés.** Ráth Ferencz akadémiánk eddigi tanársegédje a Ganz és társa budapesti cézéghez mérnöknek lett kinevezve és állomását már el is foglalta.

— **Nyakát szegte** a mult héten egy berencsfalusi fiatal, erőteljes ember. Hazafelé bandukolt midőn két béldi parasztszekér utolérte. Nem is szekér volt az csak a szekér alja. Berencsfalvi emberünk felült az első szekér két hátulso kereké közé; ha tudta volna, hogy ez lesz a halálos útja! A két szekér gazdája, kelletténél több lévén már a fejükben, versenyszekerezést rendeztek, s a másik szekér e hajszában ugy megzökentette lódultában az első szekeret, hogy berencsfalvi emberünk fejétőre lebukott s élettelenül terült el. A két lelketlen fuvaros azon hiszenben, hogy az szörnyet halt, sietett elonni, ott hagyva a szerencsétlent s meg sem állot Berencsfalván, elhajtották Bédre. Egy később arra menő fuvaros aztán felszedte szekere s elvitte Berencsfalvára a szegény embert, ki még 7 órán át élt, s eladta az esetet s meg is nevezte a két lelketlen fuvarost. A boncolást ma egy hete délután hajtotta végre rajta Dr. Kapp Jakab. t. főorvos Liha Antal járásbíró jelenlétében. A boncolásnál kiderült, hogy a szerencsétlen ember a nyaka csigolyáját törte ki, minek következtében merevedés állott be, mely tovaterjedésében a szívet érve, szívühűdés általi halált okozott. A lelkiismeretlen fuvarosok ellen a vizsgálat folyamathoz tetetett.

— **Veszélyes utkanyarulat.** Az Akadémia-utcának a kamaraház felé menő utkanyarulatán át fuvarozott szálák már sokszor veszélyeztettek az arra járókat. A mult napokban is kis hiba, hogy a kamaraház falába zuhant szálka egy épp ott ácsorgó gyermeket agyon nem zuzott. Már egyszer felszólaltunk a száláknak ez utoni fuvarozása ellen, de úgy látszik, a bajon mindaddig segítve nem lesz, míg valami komolyabb baleset nem történik. — És megtüretik majd e száláknak arra való fuvarozása akkor is, ha a honvédszobor állana ott?

— **A selmeczi kaszinó egyesületi közgyűlése** f. hó 25-én d. u. 4 órakor lesz az egyleti helyiségben megtartva. Érdekes tárgya lesz, hogy a kaszinó az alakulandó közös kaszinó részvénytársaságnál 100 részvényt jegyezzen azzal, hogy a részvénytársaság a Sembery-féle házat (hát nem volna ennél sokkal alkalmasabb a „szöllő” szálloda?) vegye meg. A közgyűlésen a szokott módon napirendre kerül a költség eldöntése, egyes választás és milyen lapokra való előfizetés stb.

— **A selmeczi vízvezetékéről szóló tanulmányi mű,** melyet Sztancsaj Miklós városi főjegyző írt és állított egybe megjelent külön füzetben és tanúságot tesz arról, hogy főjegyzőnk mennyire alaposan és buzgóan tanulmányozta e főfontosságú ügyet. Már megemlékeztünk arról, hogy Sztancsaj Miklós főjegyző kiváló képpen foglalkozik a nagy vízvezeték létesítésének tanulmányozásával és hogy ez által is kivívta joggal magának a közönség elismerését, de csak most, e gondosan megírt mű olvasásánál tápásztaljuk azt, hogy ez mily nagy szorgalommal és fáradsággal volt összeállítható. E munka nem csak az erkölcsi, de — ki azt végig olvassa teljesen igazat fog nekünk adni — az anyagi elismerést is méltán megérdemli a város közönsége részéről.

— **Világosság.** A felső Rózsa-utca sötétiséggel megvert lakossai csak hasztalan várják a világosságot, pedig már kérvényileg és küldöttségileg is kérelmeztek legalább 2, mond két lámpát egyiptomi sötétségbe burkolt utcárukba. Hát már csakugyan olyan könyörtelen az a mi városi hatóságunk, hogy még e szerény, de nagyon jörsóult kívánalomnak sem akar eleget tenni? Mivel érdemelték meg e mostoha bánásmódot az ottani lakosok, kik a városi terheket éppen oly arányban viselik, mint a jó járdát és gázvilágítást élvező főutczabeliek? Hiszen, ha más nem, e városrészt világítását megköveteli a személy és vagyon biztonság. Nincsen itt beleszólása a személy és vagyon biztonságáról gondoskodni tartozó rendőrkapitányi hivatalnak?

— **Kitűnő liszt.** A reklám csinálás mai korakában jól esik hírül adnunk, hogy reklám nélkül is tudják még az emberek megítélni, mi az igazi jó. Sztancsaj Ferencz derék polgártársunk nagy áldozatokkal és igazán csakis nemes emberbaráti célzattal, hogy jó, egészséges tápot nyújtó lisztet adhasson, jutányos árak mellett, különösen a bányamunkásoknak, aként rendezte be malmát, hogy ott, mint arról meggyőződünk, a legjobb minőségű — nem hó fehér, sem mesterkélrt tartalmatlanságu, hanem igenis erős tápanyagot magában tartalmazó — buzaliszt kapható. A malom tulajdonosa különben elfogad öröklésre adott buzát vagy rozst is és a legjutányosabban számítja fel az őrlési költséget. Nagyon melegen ajánljuk e tisztán emberbaráti és korántsem nyereszkedési alapra fektetett, nálunk roppantul érezhetőleg hézagpótló vállalatot t. közönségünk és főképpen a jó, egészséges tápanyagra annyira rászorult munkásaink és azok vezetőinek figyelmébe.

— **Lidérczfény** cím alatt adta ki Mikolth (Dr. Mikler Gusztáv) újabb költeményeit, s műfordításait. Érző, költői lélek gyöngyét alkotásai ezek, melyeket élvezettel olvastunk. Az „Ósz” című verset tárczánkban közöljük mutatóvnyul. Egy füzet ára 75 kr. díszkötésben 1 frt. 20 kr. Kapható Beszterczebányán a szerzőnél.

— **A beszterczebányai kereskedelmi és iparkamara** e napokban tartotta választmányi gyűlését, melyen városunkat Hornyacsek István kamarai választmányi tag képviselte és a melyen a tagok szokatlan nagy számban vettek részt. A választmány elhatározta, hogy egy külön épületet épített, mely célra a belvárosi telket Beszterczebánya városa ingyen átengedte. Oh, ha mi elmaradott selmecziék is ilyesmit tudnánk elérni!

— **Egyiptom és Görögország.** A tudomány régóta keresi a görög műveltség egyiptomi elemeit. Az archeologia a képzőművészet terén nem igen talált rokonságot, de a mythológia (Müller) s a philosophia (kivált Róth és Gladisch) annál többet. A görögök l. Pszamitik idejében kezdtek Egyiptomba vándorolni. A bölcs uralkodó szívesen fogadta a jövevényeket, de gondosan úgy telepítette le őket, hogy a Nilus elválassza az egyiptomiaktól. A nép gyűlölettel fordult el a család jövevényektől. Tisztátalan fajtu teremtesnek tekintette a hellént, kinek közelében fertőzés nélkül élni nem lehet. Az alsóbb nép a világot sem akart együtt enni a görögökkel, nem használta tájkukat, fazekait. Az előkelők bizonyos lenézéssel tekintettek a gyerek-ország csélesap, könnyelmű fiaira, kiknek ősei néhány század előtt még barbárok voltak. Annál nagyobb tisztelettel tekintettek a hanyatlásában is nagy Egyiptomra az élelmes görögök. Hozzájuk simultak, isteneiket ez ősz kultura isteneitől származtaták, hőseiket az ősi pharaóktól. S kezdetét veszi egy nagy processzus, a gyermek-ország iskolába jár a régihez, tanul, emelkedik hozzá. A mint Egyiptom sülyed, úgy nő Görögország, s a történet lejtőjén szembeállokznak nemsokára. Egyik lefelé megy, vénülve, aggva a másik ifju erőben siet fölfelé. Leveszi roska-dozó hátáról a terhet, s viszi magával ragadmányát a magasba, e művészi ideál felé. Egy nép ifjúsága jelen meg előttünk, mely magába olvasztja a régi élet tanulságait, eredményeit, s a kísérletek helyébe lép egy új, nagy művészet, a világ legetso, legnagyobb művésze. A hatások e kicserélődéséről ír — igen szépen — a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 15-ik füzete. A mű 12 nagy kötetben lesz. Marczali Henrik egyetemi tanár szerkeszti. Egy kötet ára 8 forint. Kapható részletfizetésre is. Füzetekenként is megjelen, egy héten egy füzet. Egy füzet ára 30 kr. Kapható a Révai Testvérek irod. Int. R. T.-nál és minden hazai könyvkereskedésben. A közoktatásügyi miniszter e jelen művet az összes iskoláknak megvételre ajánlotta.

— **Nősülési előmunkálatok.** Borsodmegyében egy városi hivatalnok nemrég jegyet váltott egy csinos leánnyal. Közledekk az esküvő napja. Igen ám, csak hogy a mézeshetek alatt nem igen izlik a munka. Fogta magát tehát a fiatal ember és megírta a következő kérvényt: „Nagyságos polgármester ur! Alulirott azon alázatos kérelemmel fordulok Nagyságodhoz, hogy „nősülési előmunkálatok szempontjából” négy heti szabadságidőt engedélyezni méltóztatnék stb. Erre a jószívű polgármester így válaszolt: „A kért engedély megadatik, megjegyeztetvén azonban, hogy a folyamodó a „nősülési előmunkálatokat” pontosan és lelkiismeretesen végezze.”

— **Klincsok Náczo** influenzába esvén, e héten hallgat. De azt írta nekünk, hogy „bo prisszám, már jövő héten muszáj neken ha zinfuenzásan is megint zokoskodnyi. Addig is: Pohvalen!”

Selmeczi felfrissített friss ujság.

Az akadémia kiadásában megjelenő „Káromkodások kézikönyve” cz. hézagpótló munkába még a következő helybeli átkozódásokat küldtük be.

- Örökölj és hagyatéki ügyedet tárgyalja az árvaszék.
- Legyenek lányaid és míg azok tánczolnak, te virraszsz a vigadóban.
- Jöjjön vendéged és szállásold el a selmeczi vendéglökben
- Gyűjts vagyont, de csak a lórum játékából.
- Ne ismerj jobb italt a szódás aczélsörnél.
- Próbálj nem adni a faraktárosnak borralvót.
- Légy a nyaraló vendéglökben fizető pinczér.
- Mentsenek ki a nyáron a hires mentőcsónakkal.
- Tanuld meg a Selmeczen született tervek neveit.
- Élj meg Selmeczen uri módon a fizetésedből.
- Nyujtson neked szórakozást a helybeli művészet.
- Légy gyepteremter és jubileumodra lepd meg a publikumot.
- Állj tótágot és képzeld magad szobornak.
- Nyugdíjba menvén légy a kis vasuton jegylyukasztó.
- Ne tudj csak magyarul és alkudjál a selmeczi kofákkal.
- Menj polgári kimenőre és jöjj haza részegen.
- Légy a Kaszinó tagja és próbálj parancsolni.
- Keressed kenyered a régi köpöládák elárulásával.
- Válasszszanak meg nálunk követnek néppárti programmal (ez áldásformula).

Szerkesztői üzenet.

— **Selmeczi czipőgyár.** Levelüket, mely sem aláírásal, sem pecséttel ellátva nem volt, hanem egyszerűen ezen aláírásal érkezett hozzánk: „a selmeczi czipőgyár” ily alakban nem közölhetjük. — **Régi előfizetők.** Névtelen leveleket vagy közleményeket figyelembe nem vehetünk és nem közölhetünk.

A közönség köréből.

Fogadják mindazon jó barátaim és ismerőseim, kiktől Budapestre távozásom alkalmából, elfoglaltságom miatt, személyesen bucsut nem vehettem, ez uton szívélyes „isten hozzá”-mat.

Ráth Ferencz,
volt akad. tanársegéd.

Eladó

három darab pinzsgai üsző-borju, kettő közülök most tavasszal vehes. — Mily árban és hol? megmondja a kiadóhivatal,

Üzlet-átvétel.

A midőn van szerencsém a mélyen tisztelt közönség nagyrabecsült tudomására hozni, hogy az igen jó üzleti hírek örvendő

Glücksthal Gyula-féle nagy áruházat

átvettem és azt

„Glücksthal Gyula utódja“

üzletem alatt tovább vezetni fogom, egyben vagyok bátor arról értesíteni, hogy áruházamat a legújabb, legdivatosabb és legjobb árucikkkel kiegészítettem és gazdag választékban felszereltem.

Egyszersmind biztosíthatom a n. é. közönséget arról, hogy igen jutányos árak, pontos és szolid üzleti kiszolgálás, a legmodernebb igényeket is teljesen kielégítő, dusválasztéku áruk raktáron tartása és eladása által mindkoron főtőrekvésem leendő nagyrabecsült vevőim teljes meglegedését kiérdemelhetni.

Kérve tehát, hogy azon támogatással és bizalommal, melylyel üzleti elődömmel szemben a n. é. közönség viseltni szives volt, engemet is kitüntetni kegyeskedjék, maradok

Kitünő tisztelettel

Weisz Simon.

Üzletemben egy jó házból való tanuló azonnal felvétetik.

130./1899. T. szám.

Hirdetmény.

M. kir. Belügyminiszter ur f. 1899. évi február hó 16-án kelt 16962./II. 99. számú rendeletével a vármegyei székház törvényszéki szárnyának kibővítési és átalakítási munkáját 29669 frt 10 kr. összeg erejéig engedélyezte; és pedig munkanemenként, illetve iparágakként tagozva, a következő összegekben, u. m.

I. Föld- és kőműves-munka és	
IX. Különfélék	14767 frt 92 kr.
II. Granitterazó-munka	600 „ 90 „
III. Kőfaragó-munka	258 „ 69 „
IV. Vasszerkezeti munka	2535 „ 55 „
V. Ács-munka	3052 „ 75 „
VI. Bádogos-munka	2177 „ 85 „
VII. Asztalos-, padlózati-, lakatos-, üveges- mázó-munka	5340 „ 44 „
VIII. Kályhás-munka	935 „ — „
Összesen:	29669 frt 10 kr.

Ezen munkát végrehajtásának biztosítása céljából Hontvármegye alispánjának f. évi febr. hó 20-án kelt 2653./99. számú rendelete alapján az 1899. évi március hó 14-ik napjának délelőtt 10 órájára a hontvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében [tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok értesítelnek, hogy a munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költségek után számítandó s az általános feltételekben előírt 5 %-nyi bánatpénzzel ellátott s az egyes, I.—VIII-ig elősorolt munkanemekre külön-külön teendő zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a rendezett hivatalhoz annnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet, általános és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt. Ipolyságon, 1899. év febr. 23.

Hontvármegyei
m. kir. államépítészeti hivatal.

Tibély Ágoston örökösei áruháza Selmezbánya.

„Liliom“ és „Házi“ vászon gyári raktára.

Mélyen tisztelt Közönség!

Van szerencsénk becses tudomására hozni, miszerint összeköttetéseink folytán sikerült az egész országban elterjedt és legjobb hírnévnek örvendő 8811. szám alatt törvényesen védett „LILIAM“-vászon gyári raktárát Selmezbánya és környéke részére megnyerni.

Példátlan módon nyilvánul a hölgyközönség meglegedése ezen „LILIAM“-vászon iránt és a legnyomatékosabban kérjük, méltóztassék ezen vásznat megtekinteni.

Ezen vékonyabb, mindenféle fehéreműre alkalmas 84 cm. széles „LILIAM“-vásznat 23 métert (régí 30 rőföt) tartalmazó végben gyári áron 7 frt 20 kr-ért a n. é. közönségnek legjobban ajánlhatjuk.

Kiváló tisztelettel

Tibély Ágoston örökösei.

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy néhai férjem Langauer József

czipészüzletét

és dusválasztéku

• • • • • czipőraktárát

az Ezüst-utczában levő Jezsek-féle házba (alsó gyógytár mögött) helyeztem át és az eddigi szakavatott szabást ott is alkalmazni fogom. — Kérve a nagyrabecsült támogatást, maradok

Kiváló tisztelettel Özv. Langauer Józsefné.

Tudomásul!

Eddig is 10 %-kal olcsóbban mint máshol

árusítottam mindem raktáromon lévő cikkekét, ezentul, a nagy verseny szempontjából minden 5 forintnyi készpénz vásárlásnál, külön 10 % engedményt nyujtok t. vevőimnek; tehát nálam

20 %-kal olcsóbban
mint máshol kaphatók

a tavasz- és nyári időnyre való mindenféle női divatú cikkek u. m. a legújabb divatu angol és francia kelmék, delének batisztek és hozzávaló díszek, legjobb gyártmányu vásznak, valódi czérna kanavaszok, ágy- és asztalterítők stb.

Legnagyobb raktáromat valódi angol fekete és színes napernyőkből, nemkülönbén mindenféle

uri divatú cikkekéből

kész gyermekkösztemők, gyermek-, női- és férficzipők, valamint kész uri öltönyökből, a fentemlített kedvezmények mellett melegen és bizvást ajánlhatom.

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, vagyok

teljes tisztelettel

Weisz Adolf.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)

Raktár: BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállit:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldíszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.